

1. Ó! bol - dog ház, mely be - fo - ga - dott té - ged,
Te drá - ga ven - dég, min - den - ki - nél drá - gább,

Úr Jé - zus Krisz - tus, i - gaz, hű ba - rát!
Tölt - se be fé - nyed, él - tünk haj - lé - kát!

Hol min - den szív - nek te vagy é - kes - sé - ge,

Föl - te - kint biz - va re - ád min - den szem!

Hol e - gyütt ál - dott, szent i - gé - det zeng - jük,

Cs.T.K.után
S mel - let - ted vá - gyunk él - ni szün - te - len.

2. Ó! boldog ház, hol lelki egyességben / Nő, férfi véled örök frigyre lép, / És egymás üdvét építgetve szépen, / Egy hitben járnak igaz testvéreként! / És mind a ketten benned bízva élnek, / És jóban-rosszban szemük rád tekint; / Csak hozzád vágyik szívük, lelkük mindig, / És üdvre várnak szent ígéd szerint.

3. Ó! boldog ház, hol imádságos szívvel / Szent neved áldva zengnek örömhírt. / Légy áldott, Jézus, gyermekek barátja, / Kisdedek ajka téged dicsóít! / Hitteli szívvel lábadhoz leülnek, / Hallgatva drága jó tanácsaid. / Már gyermekkorban megismernek téged, / Szívükbe zárják áldott szavaid.

4. Ó! boldog ház, mely áldásodat érzi, / Hol öröm, béke lakik szüntelen! / Ó! boldog ház, hol áldott kezed gyógyít, / És honnan eltűnt minden félelem! / Kik benne laknak, boldog szívvel élnek, / Nem éri őket gond és fájdalom, / Tudják, hogy egykor, vándorutuk végén, / Vár rájuk áldott, örök békehon!